

Lähiö-podcast

Jakso 1

Puhujat:

Sikke eli Siiriliina Kantola (SK), Niilo Helminen (NH) ja vieraana Ali Jahangiri (AJ)

[Joka jaksossa toistuvat alkuspiikit.]

SK: Mä oon Sikke.

NH: Ja mä oon Niilo.

SK: Ja sä kuuntelet Lähiö-podcastia.

NH: Seuraavan kahdeksan jakson aikana me tullaan selvittää, onko Vantaa todella maineensa veroinen ja mitkä on kiinnostavimmat ilmiöt ja tyypit Vantaalla just nyt.

SK: Me tullaan käymään Vantaan eri lähiöissä ja juttelemaan meidän mielenkiintoisten vieraiden kanssa esimerkiksi heidän Vantaa-identiteetistä.

NH: Me tullaan juttelee katutaiteesta, siitä onks nuorilla mahdollisuus vaikuttaa ja me päästään myös kuulemaan, millaista on ollut elää ja kasvaa Vantaan Korsossa.

SK: Onks Korso todella pahan maineensa veroinen vai liplattaako Ankkalammen vesissä rakkauden virta?

[kuulutus] *Hyvät matkustajat, bästa passagerare! Tervetuloa kuuntelemaan Vantaan kaupunginmuseon Lähiö-podcastia. Seuraavana vuorossa: Mitä sä kelaat Vantaasta.*

[Keskustelu alkaa]

SK: Niilo, sähän oot Vantaalta, niin onks sulla voimakas Vantaa-identiteetti?

NH: Kiitos kysymästä, kyllä mä voisin sanoo, et mul on aika voimakas Vantaa-identiteetti. Se ei aina oo ollut ehkä ihan yhtä vahva, kun mitä se on nytte. Mutta kyllä mun on aina pakko korjaa, jos joku sanoo mun olevan Helsingistä kotoisin, että Vantaalta ollaan.

SK: Kertoisitko nyt meille kaikille, että mistä päin Vantaata sä oot?

NH: No, mähän olen Myyrmäen eli Myrtsin eli Myyr-Yorkin kasvatti. Rakkaalla lapsellahan on tunnetusti monta nimeä.

SK: Mun on jotenkin ihan snadisti vaikee suhtautua tähän sun kotipaikkakuntarakkauteen.

NH: Onko näin?

SK: No joo [naurua], I'm sorry! Se on tosi söpöä kyllä. Mä oon Lahdesta kotosin, ja mul ei oo sellaista Lahti-identiteettiä niin kuin sulla on Vantaan kanssa.

NH: Mm.

SK: Totta kai mä niinkun diggaan siitä mestasta, ja mä oon tosi ilonen että oon saanu kasvaa siel, mutta ei se ole jotenkin noin suuri osa mun ideniteettiä, niin kun sulla.

NH: Tuleeks sul semmosta puolustuskantaa, tai jos joku vähän dissaa Lahtee –

SK: Joo!

NH: – koska varmasti semmosta niinku –

SK: No siis joo tottakai! Kyl mä väitän, et jokaiselle tulee silleen tarve supporttaa ja puolustaa omia juuria niin sanotusti. Mutta tämmöisiä ennakko-oletuksia me käydään tämän päivän vieraan kanssa läpi. Me saadaan tietää, että mitä Vantaast kelaat Hakunilasta ponnistava stand-up koomikko Ali Jahangiri. Mua kiinnostaa myös tietää, onko Alilla tietoa tästä Espoon ja Vantaan välisestä biiffistä. Että mistä se juontaa juurensa ja miksi se on niin voimakas. Oon kuullut myös, että Länsi- ja Itä-Vantaa biiffaa keskenään, niin ehkä me saadaan tästä jotain.

NH: Niin, mä odotan jo, että pääseekö tässä syntymään klassinen kilpailuasetelma Alin kanssa.

SK: Myrtsi vs. Hakunila, ja meikä sovittelee sitten siinä välissä.

NH: Jännä nähdä.

SK: Hei, mennään kuuntelee, mitä Alilla on meille sanottavaa Hakunilasta.

SK: Hei, tervetuloa Lähiö-podcastiin! Sä oot meidän historian ensimmäinen vieras, stand up -koomikko Ali Jahangiri.

AJ: Kiitos, toi sai mut tuntemaan itseni tosi vanhaksi.

SK: Sä olet vanha ja tärkeä vieras meille.

AJ: Kiitos.

SK: Vanha ja viisas.

AJ: Kiitos, mulla on aina ollut toi sama fiilis vanhemmista ihmisistä. Nyt on hyvä tietää, että mä oon se vanha ihminen.

SK: Kelaa! Nyt on sun vuoro.

AJ: Niin.

NH: Kerranki.

AJ: Niin että miten vanhoi te ootte? Siis pukeutumisesta päätellen –

NH: Arvaa!

SK: Niin!

AJ: – pukeutumisesta päätellen te haisette molemmat viel kohdulle.

[naurua]

SK: Siitä en tiedä.

AJ: Te ootte niin nuoria, että te ootte ihan *fresh out the woom*, niin sanotusti.

NH: No juuri näin.

SK: Me ollaan tarpeeks vanhoi roustaa sua.

AJ: Oh shit! Täs on asennetta! Huomaa, että toinen vetäjä on Lahesta.

SK: Lahti edustaa. Ali, mä haluun alkuun kysyy sult päivän polttavan kysymyksen: mitä sä kelaat Vantaasta?

AJ: Ai mitä mä kelaan Vantaast. Vantaa on iso osa meikäläistä. Se on se paikka, mikä määrittää pääosin mun identiteetin. Joskus mietin sitä, mikä on semmonen asia mitä kukaan ei voi viedä multa pois, niin se on vantaalaisuus.

Mä tiedän et kaikki ei oo vaan ihan ehkä ylpeitä juuristaan. Mut aina kun mä kävelen näillä samoilla kulmilla, ni tulee semmonen fiilis, että hei, tääl mä oon kasvanu ja tääl mä oon vieläkin. Mikään ei oo muuttunu. Jotenki se pitää mut samanlaisena.

Mun frendi joskus ehdotti meille, et muuttais Kauniaisiin. Me käytiin itse asiassa vaimon kaa tsekkaa pari kämppää sieltä, ja siel oli silloin semmoset Granipäivät. Sit kun hypättiin autosta, niin mun poika katteli, kun muut lapset oli ihan innoissaan poliiseista siellä. Mun poika katto mua, et ”faija hei, mitä ihmeen vasikoita tääl oikeen kasvatetaan”. Mun poika on viis, ja se tietää, et ei saa vasikoida.

[naurua]

SK: Aito hakunilalainen!

AJ: Se on aito vantaalainen.

SK: [naurua] Kova!

AJ: Se on se, mitä mä kelaan Vantaasta. Se määrittelee, kuka mä oon.

SK: Mm.

NH: No mut toi on hyvä. Mä myrtiläisenä olen myös erittäin ylpeä vantaalaisuudestani. Voidaan tästä keskustella vaikka tän podcastin jälkeen -

AJ: Mut sä oot eri taval ylpee. Sä oot niinku parempaa Vantaalle, tiiätsä.

NH: Niin no, mut tää on tää Länsi-Vantaa -

SK: Onks tää klassinen Länsi-Vantaa–Itä-Vantaa -biiffi?

NH: Must tuntuu et tää on nyt se.

AJ: Tää on vähän, tiätsä...

NH: Tää on se.

AJ: [on matkivinaan] ”*Meil on Bilja tääl mis myydään Volvoi – Mitä Hakunilassa on*”

SK: Mut onneks mä oon täs teidän välis. Te voitte sit Lahden kautta keskustella, tiättekö.

NH: Totta!

SK: Lahti sovittelee kerrankin!

NH: Mut sä oot siis käynyt muualla. Voisko sanoo, että sun Vantaa-historia on alkanu Päiväkummusta, eiks vaan?

AJ: Joo.

NH: Sä oot välil käyny muualla asumassa –

AJ: Joo, oli pakko.

NH: – ja palannut Vantaalle. Mikä sai palaamaan tänne?

AJ: Mis jäbä asuu nykyään?

NH: Turussa.

AJ: Mä voin luvata sulle, että sä muutat viel pois sieltä [naurua] ja tuut takas tänne Myyrmäkeen.

NH: Mahdollista kyllä.

AJ: Siis siinä on ehkä vähän samanlainen fiilis, ku kalat menee aina kutemaan sinne, mis ne on saanu alkunsa.

NH: Mm.

AJ: Mä oon siis, hetkinen... -93 muutettiin Vantaalle. Me tultiin siis vastaanottokeskuksesta. Ja itse asiassa mun vaimon veli rakensi tyyliin 200 metrin päähän omakotitalon siitä paikasta, joka on ollu mulle semmonen Suomen lapsuudenkoti. Mä käyn siel kuitenkin suht usein viel. Ne on ne samat paikat.

Ja itse asiassa tänä vuonna kävi silleen, että mun piti terottaa meijän luistimet. Ja mä katoin Facebookista, että joku oli laittanu Itä-Hakkilan aikuiset -ryhmään – mikä on maailman siistein ryhmä, jos haluaa tietää, mitä maailmal tapahtuu. Kaikki nää aikuisten Facebook-ryhmät, mis ne pääsee juoruumaan siitä, et ”*Me nähtiin joku pakettiauto! Oikeesti? Joo!*” [naurua] – Niin siel oli joku laittanu, et tulkaa terottaa luistimet.

Sit mä ajoin sinne. Se oli semmonen vanha äijä, joka oli aikoinaan skidinä terottanu meidän luistimet. Sillä oli Koivukylässä semmonen pikku paikka. Ja sit se oli vaan silleen, et ”*Hei, mä muistan sut!*” Mä olin silleen, et ”*aa, okei*”. [naurua] Sit se, et ”*sun faija toi aina tsygät ja kaikki sellaset meille korjattavaksi, ja teidän luistimet*”. Mä olin silleen, et ”*okei, siistii!*”

Et se on niinku jotenkin, se et kuuluu johonkin ja et ne ihmiset on samanlaisii. Esimerkiksi mun vaimo on kasvanu näis Hakunilan tornitalois, mitkä on täs ihan meidän takana. Ne samat tyypit on

vieläkin täällä. Ne, jotka ei ole kuollu tai vankilassa, niin ne on tullu takasin. Jotkut niistä on vähän silleen, et ”mä oon vähän menestyneempi ja muuttanu Myyrmäkeen” mutta –

[kaikki nauravat]

SK: Ai että, mä rakastan tätä Myrtsi-vihaa, oikeesti!

NH: Ei satu... [naurua]

AJ: Myyrmäki oli ennen ihan ok mesta, kunnes niille tuli oma Myyrmanni ja niillä alko olee...

SK: Ooks sä vähän kateellinen?

NH: Mut siis Myyrmannihan on ollu iät ja ajat, ainakin *mun* perspektiivistä –

AJ: Niin *sun* perspektiivistä! Ei mun perspektiivistä. Sillon ku mä olin –

NH: Mä nyt nuorempana ihmisenä tiedätkö –

AJ: – niin sillon ku mä olin, niin ei Myyrmannissakaan ollu ostoskeskusta, jossa olis ollu ”*katto ja lämmitys sisällä*”.

SK: [naurua]

AJ: Tiedätsä meillä on ihan eri asiat. Meillä spuget joutuu oikeesti olla kylmissään tuol, mut Myyrmannissa niil ”*on joku paikka mis olla lämpiminä*”.

NH: Totta, totta.

AJ: Ihme heikot.

[naurua]

SK: No niin hei! Jos sä Ali vertaat sitä...

[naurua]

AJ: Yritä vaan! Mä tiedän, et tää tulee niinku Vantaan kaupungin museoviraston, tää piti olla jotenkin virallinen –

NH: No niin lahtelainen! [puhuu samaan aikaan kun Ali]

SK: Kelaa!

AJ: – ja te valitsitte mut!

[naurua puheen lomassa]

SK: Siis mä aloin vähän katumaan. Kelaa, joku historiantutkija kolmenkymmenen vuoden päästä kuuntelee tätä ja on silleen ”*who the fuck is this guy*”.

AJ: *Who the fuck is this guy?! [naurua]* Kuka teidän seuraava vieras on?

SK: MolyBros!

NH: Joo!

AJ: Onks MolyBros!?

NH: MolyBros, joo kyllä.

AJ: Ne on kovii. Meitsi diggaa niitten menosta.

SK: Mm, jep.

NH: Ja huom: Myrtsistä.

AJ: Onks ne Myrtsistä?

SK: Hah!

NH: Ne on Myrtsistä.

AJ: Mä tiesin! Siis olis pitänyt arvata! Ei kukaan oikee maahanmuuttaja ois keksiny sitä, et paljon sulla on päällä.

SK: Nii'i.

AJ: Ainoastaan myyrmäkeläiset on semmosii ”*hei mul on rahaa, mul on vaatteit*”.

NH: Nimenomaan, nimenomaan.

SK: No ni hei! Jos sä Ali vertaat sitä ysäri-Vantaata nykypäivän Vantaaseen, niin minkälaisia eroja ja muutoksii sä näät?

AJ: Kyl mun mielestä on paljonkin muutoksia. Ensinnäkin Vantaasta on tullu huomattavasti tällanen niinkun... must vähän tuntuu, et Vantaa ei oo enää sellanen paikka, mis nää stereotypiat mitkä mä heitän tässä, ei enää pidä paikkaansa nykypäivänä. Et Vantaa on ihan ok mesta asuu. Vantaahan on kasvanu ihan merkittävästi. Mä kävin Kivistös yks päivä. Mä olin silleen, et mitä ihmettä tää on!? Siellä oli niinku kerrostaloja, ja sit kelatkaa sitä, et niiden kerrostalojen alakerrassa joku oli keksiny, et laitetaan tänne baari!

SK: Nice!

AJ: Ja mä oli silleen et –

NH: Ai että!

AJ: – etteks te oo nähny, mitä Hakunilassa on tapahtunu? [kaikki nauravat puheen lomassa] Ne on ollu tääl, se ei oo hyvä idea. Ne on silleen, et ”*ei ku nää on uusii kerrostaloja*”. Se on ihan sama! Tuu kattoo tänne, mä vien sut yhteen semmoseen kerrostaloon täällä, missä on – siis ei siel oikeesti oo se baari, jos poliisilt kysytään – mutta... [naurua]

SK: Onks siel niinku tällanen korona-ajan klassinen kutomabaari, mikä oli Poris?

AJ: Siel on aina ollu. Se on aina ollu semmonen paikka, mihin mennään... Must vähän tuntuu, et se on niinku muuttunu, tiedätkö.

SK: Mm.

NH: Mm.

AJ: Et Vantaasta on tullu... Sit just se Helsinki-*Vantaa*: vantaalaiset kokee, et meil on lentokenttä ja me yritetään vähän omiikin sitä. Se on *meidän* lentokenttä, et meidän taksit saa mennä sinne ensin. Siel on niinku, tällasii asioita tapahtunu, tällasii muutoksii.

Ja sit ylipäättään et näähän on rakennuttamassa tänne jotain ratikkaa. Ratikka!

SK: Onko?!

AJ: On! Se menis tästä.

NH: Eiks oo siistii!

AJ: Nii, mieti! Oikeesti se ratikka meinaa mennä täst. Se menee ihan täst meidän takaa.

NH: Siis ei se viel...

SK: Mitä sit sanot, kun Hakunilas on ratikka, meneeks kaikki pilal?

AJ: No sit se menee kaikki pilalle. Tiedätsä, mua pelottaa sit se, et tääl näkee sit semmosii markkinointi-ituhippejä –

NH: Totta.

AJ: – tietsä semmosii, joilla on Macit kädessä –

SK: Hei nyt mä sanon! Ei oo mitään vikaa markkinointi-ituhipeissä.

AJ: Ei ookaan! En mä sanonu, et niissä on mitään vikaa, mut –

SK: Ne ei vaan kuulu sun mielestä Hakunilaan, niinkö?

AJ: Ei, vaan siinä vaiheessa, kun ne muuttaa tällaseen Hakunilan kaltaiseen paikkaan, niin sit meil tavallisilla ihmisillä ei tuu enää olee varaa asuu täällä [naurua]. Kun ne haluaa niitten Chai-lattee tiedäksä. Yhtäkkiä Hakunilasta tulee uus Punavuori. Mä yritän vaan saada mun perusleipää jostain, ja sit porukka on silleen, et *”ei ku sun pitää maistaa tätä leipää mis on käytetty, niinku, vasikan verta”*. [naurua]

SK: Mut sä voit muuttaa Keravalle karkuun.

AJ: Kerava on pilalla jo.

SK: Lahteen?

AJ: Lahti on aina ollut pilalla. Sen jälkeen, kun Cheek tuli sieltä, niin se pilaantu kokonaan.

NH: Nyt päästiin tähän osioon sitte tätä podcastia.

[AJ ja NH nauravat]

SK: Nyt tämä tunnelma lässähti tähän, kun Lahtee alettiin dissaa.

AJ: Ai nyt vasta lässähti!? [AJ ja SK nauravat] Mä tykkään siitä, että se lässähti vasta nytten!

Lähiö-podcast [kuiskaavalla äänellä]

NH: Mua ehkä kiinnostaa tavallaan toi, että jos tänne nyt oikeesti tulee ratikka ja jos ne punavuorelaiset muuttaa tänne, niin onks toi tavallaan semmonen asia, mitä ei itseasiassa – se että Hakunilas pysyy se tietty hakunilaisuus. Tai tiedätkö mitä tarkoitan?

AJ: Niin. Hakunilalaisuus, hakunilalalaisuus.

NH: Hakunilalaisuus, tai miten se taipuu.

AJ: Kuulostaa La La Landilta! [naurua]

SK: Uu.

AJ: Vähän erilainen La La Land: [laulaen] hakunilalalalalaaaa!

[naurua]

SK: Oiijoi.

NH: Onks se semmonen asia mitä sä arvostat, esim. Hakunilassa tai täs puoles Vantaata?

AJ: Kyl mun mielestä tää rosoisuus on se mikä – jos mult kysytään, niin kyl mä mielelläni ottaisin sen pienen levottomuuden ja turvattomuuden, mitä esimerkiksi nuoret kokee, niin ottaisin sen pois täältä. Meillähän oli itse asiassa pari vuotta sitten semmonen tilanne, että nuoriso koki olonsa turvattomaksi täällä. Ja ehkä sen mä voisin ottaa pois.

Mut siis, et se rosoisuus säilyis. Periaatteessa ei oo välii, mitkä sun taustat on. Et sul olis varaa asuu Hakunilassa, on mun mielestä tosi tärkeetä. Että se ei mee siihen pisteeseen, että – esimekiks niinku tossakin – rakennetaan tosi paljon uusii taloja. Mä kattelin niitten hintoja ja olin silleen, et joku oikeesti maksaa monta sataa tuhatta euroa siitä, et ne ostaa tollasen talon.

Mikä tarkoittaa siis sitä, et niil on tietyt odotukset. Ja tulevaisuudessahan tulee tarkottamaan tietenkäin sitä, että me ollaan iso osa pääkaupunkiseutua. Se mikä nyttenkin näkyy täällä, niin tää muuttuu kauemmas vielä täältä, koska täällä on tietyt palvelut, mitä moni esimerkiksi perheellinen

arvostaa. Tääl on luonto on lähellä, täällä on tosi hyvät urheilumahdollisuudet, koulu on, isot koulut on... Ne rakentaa koko aja tänne, kulkuyhteydet on hyvät.

Mua vähän pelottaa, et aidosti tänne tulee semmosii ihmisii, jotka vähitellen pakottaa nää ihmiset, jotka on aina kasvanu täällä ja aina asunu täällä, pois täältä, koska sit niillä ei oo varaa asuu täällä. Se mitä esimerkiksi on tapahtunu jossain Kalliossa.

SK: Mm'm.

AJ: Niin sehän on... Jos nyt menee Kallioon ja... Tota, te näytätte siis molemmat siltä, että te ootte niinkun vaan ottanu jonkun Kallion mukanaan tänne, hetkellisesti.

SK: Me tuotiin se Hakunilaan.

AJ: Niin te toitte sen Hakunilaan... Niin se on se mikä mua oikeesti – ei nyt pelota, mut mikä harmittais jos tapahtuis. Eikä siinä mitään vikaa. Kalliossa on oikeesti hyvä meno, eli porukka diggaa asuu siel. Mut se ei oo enää se sama Kallio, jossa työläisillä oli mahdollisuus asuu kohtuuhintaisesti lähellä keskustaa. Nykyäänhän jos sä haluat Kalliosta kämpän, niin sä et saa sitä. Se on täysin mahotonta asua siellä kohtuullisesti.

Se on ehkä se, mitä mä halua säilyttää täällä Hakunilassa, et se pysyis. Sen takia mä yritän saada kaikkia jotka kysyy, et Hakunila on vaarallinen mesta, et ei kannata tulla tänne. Jos MolyBros tulee tänne – mä en edes tajuu sitä MolyBrosin juttuu, et kuka menee kysyy paljon sul on päällä. Tai ylipäänsä, kuka vastaa, paljon sul on päällä. Jos sä olisit vaan Hakunilas ja joku kysyy sulta, et paljon sul on päällä, ja vastaat siihen, niin sut keikataan saman tien! Ei kukaan sano siihen, et *“hei tää mun laukku on viis tonnii”*, [kimeällä äänellä] *“mitä oikeesti, ei oo enää, se on mun laukku ny!”* Mut MolyBros löytää Myyrmäestä, ku Myyrmäes saa olla viiden tonnin laukku mukana.

SK: Sallitaan se Myyrmäelle, eikö näin.

NH: Sallitaan.

AJ: Sallitaan.

SK: Sun puheest kuuluu tällainen yhteisöllisyys, et sä niinku arvostat jotenkin sitä, mitä sul tääl Vantaal ja Hakunilas on. Niin sanoisit sä, et Hakunilas on yhteisöllinen meno?

AJ: Kyl mä koen, et täst tulee niinku yhteisöllisempi ja yhteisöllisempi. Ainahan tääl on ollu siis se, että – Yleltä löytyy tyylii -70-luvun alkupuolelta tehty dokumentti uusista lähiöistä – ja Hakunilahan on yks ensimmäisii lähiöitä, mitkä on rakennettu. Muistaakseni Koivukylä oli vasta toinen. Mut siis ensimmäisten joukossa kuitenkin tääkin alue lähteny. Esimerkiks, kun kattoo sen dokumentin ja näkee, että ne ihmiset, jotka on muuttanu tänne, niin aika moni vielä tuntee toinen toisiaan. Täs on pitkä perinne: ihmiset on oikeesti asunu täällä pitkään. Ja kyl mä esimerkiks, kun kävelen tuolla, nään paljon mun teini-iän kavereita. Me kuitenkin hengailtiin kaikki samas. Okei, kaikil ei tietenkään oo käyny yhtä hyvin ku mulla, mut mä nään ne silti. Ja kyl se yhteisöllisyys säilyy ja se näkyy muun muassa sillä, että... Tossa esimerkiks on toi Viva Maria vieressä, niin kesällä, kun se terassi on ihan täynnä ja mä kävelen siit ohi, niin kyl porukka on siel *“hei Ali pidä meidän puolta!”* Koska ne tietää, et mä pidän meidän puolta. En mä oo mikään vasikka Myyrmäestä... [naurua]

[kaikki nauravat]

SK: Aijaijai.

NH: Aijaijai sieltä taas. Nää pitäis niinku laskee, että kuinka monta...

AJ: Aiaijaijai ei mitään laskee. Jäbän pitää antaa takas vähän, et sä voi vaan istuu siinä ja ottaa... Tää muuttuu kohta.

NH: Katotaan, mä hilloon tääl... Kirjotan ylös kaiken.

AJ: Se on mun mielestä semmonen... Et kyl se yhteisöllisyys on säilyny ja se näkyy siinä, miten me pidetään huolta. Esimerkiksi tosta purettiin yks koulu. Kyl yhteisö nous sitä vastaan. Ne ei ois halunnu, että se puretaan. Ja mitä sinne tilalle tulee, kerrostaloja!

NH: Mm.

AJ: Okei, olihan siinä vähän ongelmia. Periaatteessa joka ikinen lapsi, joka meni sinne, tuli ulos hengitysongelmien kanssa. Mut ei se oo mikään syy rakentaa lisää taloja. [naurua]

SK: Nii, olis korjannu sen koulun.

AJ: Ei sitä olis voinu korjata, et ihan hyvä et se purettiin. Kyl sen yhteisöllisyyden niinku näkee siinä. Ja sit esimerkiksi aina, kun Sotungin urheilukentällä on jotkut isommat kisat meneillään, niin siel on kaikki kylän vanhat tyypit duunissa. Ne on eläkkellä, ne menee sinne pistää ladut kuntoon ja laittaa sinne... Tällasia asioita näkee. Ja sit paljon esimerkiks nää vanhat yritykset, jotka on ollu täällä, just Fazer joka on tossa ylhäällä, sehän työllisti aikoinaan huomattavasti enemmän tän alueen porukkaa, kun mitä se nykyään varmaan työllistää. Mut se työkin on tottakai muuttunu.

Siel on niinku tietyt asiat, mitkä on pysyny. Eli ne järjestää tääl kentällä vieläkin niit samoja kesäurheilupäiviä ja talviriehoja ja kaikenlaisia tän tyyppisiä asioita lapsille. Ja sit kaikki lapset saa mennä sinne, ja sitä on makeet nähä. Ja ylipäätään siis se, et meillä on Itä-Hakkilan IHK ja TIPSi. Ne on kaks isoo urheiluseuraa, jotka on hyvin vahvasti tääl läsnä. Esimerkiks, jos sä meet vaikka kilsan tonne Itä-Hakkilaan päin, niin yli 60 prosenttia Itä-Hakkilassa asuvista ihmisistä on jollain tasolla mukana IHK:n toiminnassa. Se kertoo tosi paljon siitä, minkälainen mesta tää on. Ehkä sitä oppii arvostamaan tietyssä iässä tällaisia asioita. Ehkä en välttämättä parikymppisenä, mä en nähnyt näit samalla tavalla, miten mä nään ne nytte. Ja sit ku lapset käy niissä reeneissä ja tutustuu muihin ihmisiin. Ja sit huomaa, minkälainen samanlainen suhtautuminen meil on tähän mestaan.

NH: Mm. No ehkä täst päästäänkin sit siihen, että koet sä, että Vantaa tai Hakunila on osa sun identiteettiä?

AJ: On ehdottomasti. En mä pääse siitä pois. Vantaalaisuus on ehdottomasti yks semmosii isompii juttuja mikä mua muis... Ja vaik mä dissaan Myyrmäkeeki, se johtuu siitä, se on jotenkin omituisesti sijoitettu. Ihan kun se ei ois osa tätä meitä.

NH: Niin se on vähän siin Helsingin rajalla.

AJ: Niin se on vähän niinku siel. Se on vähän niin kun ne vantaalaiset, jotka halus vähän erottautua. Ne meni sinne, mut ne ei kuitenkaan uskalatanu täysin päästää irti. Ne halus olla niinkun Vantaan Kauniainen, mut sit niil ei riittäny rahat.

[kaikki nauravat]

AJ: Ne olis silleen et *“fuck! me ollaan silti vantaalaisii, man”*. [naurua]

SK: Siis mun on nyt pakko kysyy, ku Vantaastahan puhutaan yhtä sun toista, niin ku tässä on tullu siis selväks. Ehkä tälleen ulkopaikkakuntalaisena kuulee lähtökohtaisesti sitä dissausta. Mulle on opetettu, et vantaalaiset on perseestä ja tääl ei –

AJ: Mitä sä luulet et me ollaan opittu Lahest?

SK: No varmaan yhtä sun toista!

AJ: Meille on opetettu et Lahesta – että se syy, minkä takia sitä kutsutaan Lahdentieksi on se, että siitä vaan ajetaan ohi.

SK: No ni! Mistä tää Vantaa dissaus johtuu?

AJ: No se varmasti johtuu siitä, et tää on ollu semmosta aluetta, missä enimmäkseen on alun perin tullu asumaan nimenomaan niin sanotusti työväenluokka. Espooseen on ehkä menny enemmän taas tällanen keskiluokka, ja sit tänne on tullu enemmän semmonen työväenluokka. Siitä se ehkä pääosin johtuu. Ja sitten tulee se, et on helpompi sanoo, et vantaalaiset on juntteja. Mutta sitten kun me tiedetään, että juntit tulee Keravalta.

NH: Niin! Nimenomaan. Juuri näin.

AJ: Ja kaikkihan Keravalta tietää, et oikeesti juntit syntyy Lahes. [naurua]

SK: Hei! Stuntti seis! Siis ensinnäki, mulle on opetettu et juntit tulee Heinolasta tai Hollolasta, joten älkää sekottako –

AJ: Niin, niitten vanhemmat tulee Heinolast ja Hollolast! Sit ne uudet juntit syntyy Lahes, sit muuttaa Keravalle, mis ne kasvattaa lisää muksuja. Mä kutsun niit juntuiks. [kaikki nauravat puheen lomassa] Eli se junttimuksu on niinku juntsku. [naurua]

SK: Juntsku! Siis nyt parempaa tasoa vaadin täällä.

AJ: No ni! Ai parempaa tasoa vaatii Lahti? [naurua]

[kaikki nauravat]

SK: Näin se on.

NH: Hei Ali, törmäätsä paljon Vantaa-dissaukseen?

AJ: Harvemmin porukka uskaltaa dissaa mulle Vantaata. Ihan oikeesti, ei ne uskalla. Siis ei se oo sillä tavalla *“uuuu’uu Vantaa”*, mitä ne meinaa tehdä. Siis, tietsä, Lahti yritti äsken.

NH: Mut epäonnistui.

AJ: Mut epäonnistui. Myyrmäki yritti äsken...

SK: Nyt siis Myyrmäki, ole hiljaa.

[naurua puheen lomassa]

AJ: Mä tykkään siitä, että ekas jaksossa mä saan noitten välille niin paljon eripuraa. Myyrmäki muuttaa koht takas Turkuun ja –

NH: Sitä täs on ollu. Me yritettiin olla vähän asiallisemmin, mutta tota –

SK: Me yritettiin! Mut mä haluan sanoo, et mä asun nykyään stadis, mä oon niinku entinen –

AJ: Vau!

SK: – lahtelainen. Kelaa.

NH: Ja siis Helsingin keskustassa asuu hän.

AJ: Missä päin sä asut Helsinkii?

SK: Tos Manskul.

AJ: Manskulla! Uuuuuu, kato huomaa, et ei ollenkaan tiedä, mis asuu. Manskul!

SK: Hei noni, stuntti seis!

AJ: Manku on helvetin pitkä! Sä voit asuu joko keskustassa tai sit sä voit asuu Pikku-Huopalahdessa, molemmat on Manskul. *“Mä asun Manskul”* [naurua].

SK: Tähän jinkku, jinkku! [samaa aikaan Alin kanssa]

Lähiö-podcastin äänigallup-osiossa sukelletaan vantaalaisten äänten maailmaan. Kuulet siis äänen, joka liittyy jollain tapaa vantaan lähiöihin ja tehtävänä on arvata, mistä ääni on peräisin. Myös jaksojen vieraat pääsevät osallistumaan tähän aivonystyröitä kutkuttavaan kisaan. Tässä tämän jakson ääni: [pianon soittoa]

NH: Hei Ali, sä oot stand up -koomikko, jos se tässä ei vielä tullu esille –

[kaikki nauravat puheen lomassa]

AJ. En mä siitä tiedä...

NH: Näkyys Vantaa sun stand-upissa jotenki?

AJ: Näkyy. Mulla on tiettyi perusasioita, mitkä mä periaatteessa teen joka vuos. Mul yks tärkeimpiä paikkoja esiintyä on Vantaan Vernissa –

NH: Mm.

AJ: – se on aika lähellä sitä museotakin. Se on mulle tosi tärkeä paikka esiintyä. Siellä ne ihmiset on mulle... Joka ikinen niistä työntekijöistä, jotka on siellä, niin mulla on tietyn tyyppinen suhde heihin. Et aina, kun mä meen sinne, niin tulee semmonen olo, et tää on mun kotikenttä. Se on semmonen paikka. Ja siitä mä tykkään, et vantaalaiset on aina – se on aina ollut täynnä.

Lähiö-podcast [kuiskaava ääni]

SK: Hei Ali! Sun verkkosivuil lukee tälleen, kävin tsekkaamassa...

AJ: Joo.

SK: Suora lainaus tulee tässä: ”persaukiset fanit (Kerava, Korso, Westend, Tapiola, Lauttasaari) voivat halutessaan pistää viestiä osamaksusta”. Onko tullut osaripyyntöjä?

AJ: Westendist on tullu aika paljon.

SK: Mä arvasin jotenkin!

AJ: Nii, siis ne on oikeesti...

SK: Siis voisitsä lisätä Hollolan ja Heinolan tähän?

AJ: Ei kun niillä on rahaa kyl. Kato niillä visa vinkuu ja köyhät kyykkyy. [naurua] Itse asiassa se oli vähän semmonen juttu, et kun tossahan on pointtina just se, että toi on just se vitsi, mitä mä tykkään... Ku kukaan ei odota sitä, että Westend ois siellä ja Tapiola.

Toinen juttu on, et mul on yks kaveri, joka asuu Tapiolassa ja se on monimiljonääri. Mutta ku se on vähän kuitenkin... Mut aina kun se tekee jotain, niin se on vähän liian – se ei pääse sille samalle tasolle, ku kaikki muut ne miljonäärit siellä.

SK: Se yrittää.

AJ: Niin. Sit sitä ottaa tosi paljon päähän se, ja sit ei yhtään auta se, et meitsi mollaa sitä julkisesti.

[SK ja AJ nauravat puheen lomassa]

AJ: Sit se aina laittaa mulle –

SK: Sä oot hyvä kaveri!

AJ: Mut toi Tapiola ja Westend juttu on tullu suoraan siltä, koska hän omistaa sekä Tapiolassa että Westendissä kämpät. Ja se on silleen, et *“tää on mun kesäkämppä ja tää on mun talvikämppä”*. Niin se menee suoraan hänelle tää lainaus.

NH: Aivan. Hei Ali, meil on tähän loppuun tämmönen viihteellisempi osuus, koska äärimmäisen haudanvakava on tää podcast tähän mennessä ollu –

AJ: Tää on ollu hyvin hyvin – joo.

NH: Meil olis siis tämmönen arvauskisa.

AJ: Joo.

NH: Kuulet kohta jollain tavalla Vantaaseen liittyvän äänen, mikä tulee tuolta, ja sun tehtävänä oli arvata että –

AJ: Alkoholisti!

SK: Stuntti seis!

AJ: Työtön!

SK: Stuntti seis, stuntti seis!

NH: Kohta kuulet äänen, ja sit voit arvata, et mist on kyse.

[pianon soittoa]

NH: Noniin.

[kaikki nauravat]

AJ: Mikä toi...

[naurua]

NH: Anti tulla, mistä äänestä on kyse?

AJ: Mielenkiintoinen ääni.

NH: Vinkki saattaa löytyä lähempää kuin arvaatkaan.

AJ: Onks se tän mestan kirjasto?

SK: Ei.

NH: Ei.

AJ: Eikö?

NH: Ihan vaan katot eteenpäin niin –

AJ: Onks se Myyrmäestä?!

NH: Se on Myyrmäestä.

[kaikki nauravat]

AJ: Olishan se pitänyt arvata! Missään muualla ei ole pianoa paitsi Myyrmannissa. *“Hei tiedätkö mitä me tarvitaan tänne? No? Mites olis maksavat asiakkaat – eeei kun me tarvitaan tänne paino!”*

NH: Kulttuuria kaikille!

AJ: Ei se, et siel on paino, tarkota et sitä ois kulttuuria, oikeesti. Meil on myöskin piano tossa yhes ojassa. Ei se oo mikään kulttuuripaikka!

[kaikki nauravat puheen lomassa]

NH: No mut varmaan voi sinnekin mennä rimputtelee?

AJ: Joku tyyppi oli vaan muuttamas ja se heitti sen painon tonne. Siel on pesukone ja yks rengas vieres. Ei se oo mikään kulttuuri- ja taidenäyttely. [naurua]

SK: Hei, Myyrmanni mainittu, niin eiks tavallaan menny aika lähelle?

NH: Meni meni, sinne Myyrmäen asemalle.

AJ: Onks se Martinlaakso-, Myyrmäen asema?

SK: Siel on niinku sellanen piano, mitä voi käydä [kielellä naksutusta] soittelee.

AJ: Mä pistän nyt – Sari Multala – mä tiedän, et sä kuulet tän, Kokoomus, mä tiedän, me ollaan täs samoil huudeil, me asutaan tääl samoilla. Ja, Kokoomus, jos jollain olis rahaa... Niin jos Myyrmäessä niil on tollanen... Sit siin vaihees kun meil on täällä Hakunilassa se sporapysäkki, niin siihen laitetaan urut [naurua] vähäks se olis iso [urkujen äänen imitointia] woo woo woo woo!

NH: Hakunila vetää vähän pidemmän korren tässä sitte.

[kaikki nauravat puheen lomassa]

AJ: Ei vitsi, se ois hyvä!

NH: Hei, kiitos Ali Jahangiri vierailusta!

SK: Kiitos!

AJ: Kiitos siitä, että sain olla täällä! Tää oli hauskaa!

SK: Kiva kun tulit!

AJ: Kaikkee hyvää teille –

NH: Samoin!

NH ja SK: Kiitos!

AJ: – rauhallista matkaa Manskuun ja –

SK: Ah!

AJ: – Turkuun!

[musiikkia]

SK: Sä kuuntelit Lähiö-podcastia.

NH: Käy ottaa haltuun vantaan kaupunginmuseo Instagramista, niin pysyt perillä tulevista jaksoista.

SK ja NH yhdessä: Moikkaaaa! [naurua]

[musiikkia]